

maaſtee det ligger i hele Lovens Land. — Med Henſyn til det Bidrag, ſom Statskaſſen og Amtsrepartitionſfonden ſkulde hve, da er ſammes Størrelſe faſtſat i Udkaſtet, men det forekommer mig derimod at være en Mangel, at der ikke er omtalt, hvem der ſkal rekvirere Bidragenes Udbetaling, og hvem der ſkal tilveiebringe de fornødne Beviisligheder ligeoverfor de udbetalende Myndigheder, for Statskaſſen, for Amtſtuerne eller for Amtet. Jeg antager, at Beſøbene ſulle rekvireres af Klltinspecteuren og kun kunne udbetales efter hans Rekvifition eller Anviisning, men jeg finder det ikke udtalt, og jeg anſeer det dog for nødvendigt, at det udtryffeligt omtales, navnlig med Henſyn til Regiſtrabſvæfenet og de nødvendige Bilag dertil. — Mere har jeg ikke at ſige, uden at gjentage det, hvormed jeg begyndte, at det har glædet mig at ſee den Omhu, hvormed denne Sag, der for Mange kunde synes at være uden Interesſe, er bleven behandlet.

Behmann: Da den ærede ſidſte Taler er gaaet ud fra en Forudsætning, ſom jeg haaber vil ſtadsæſte ſig, nemlig den, at det høie Thing vil fremme nærværende Sag uden noget Udvalgs Reſtættelſe, kan jeg ikke Andet end anſee det for henſigtsmæssigt, at han allerede nu under Sagens 1ſte Behandling har gjort opmærkſom paa enkelte Punkter i Udkaſtet, hvori han kunde ſulle Forandring. Paa den anden Side troer jeg imidlertid, at det at gaae ind paa de enkelte Punkter, hvorom det ærede Medlem udtalte ſig med ſaa ſtor Sagkundſkab, retteſt udfættes til Sagens 2den Behandling, naar der foreligger beſtemte Endringsforſlag, og, forſaavidt jeg alſaa anſeer mig forpligtet til at deeltage i denne Sags hderligere Behandling, ſkal jeg forbeholde mig de Bemærkninger, jeg i ſaa Henſeende kunde have at gjøre, til et ſenere Stadium. Jeg tvivler ikke paa, at der er enkelte af de af ham fremhævede Punkter, med Henſyn til hvilke jeg kan tiltræde hans Bemærkninger, og, forſaavidt diſſe alſaa ſenere fremkomme ſom Endringsforſlag, ſkal jeg til den Tid tillade mig hderligere at gaae ind paa dem.

Indenrigsminiſteren: Det kunde ikke Andet end glæde mig at høre udtalt af det

ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Behmann), at han — idetmindſte forſtod jeg ham ſaaledes — ikke vil have Noget at indvende imod Udkafſtets § 9 i den Form, hvori den nu foreligger. Der er ganſte viſt den Forſjel imellem denne Paragraph, ſom den nu er foreſlaaet, og ſom den blev foreſlaaet i 17de Samling, at det nu fordres, at Vedkommende ſkal abandonnere hele ſin Sandflugtſtrækning, hvorimod der dengang kun var nævnt det paagjældende Areal, uden at der var nærmere præciſeret, om der derved ſkulde forſtaaes en større eller mindre Deel eller den hele Sandflugtſtrækning. Det vil dog viſtnok være i den ærede Landſtingsmands Erindring, at dette Punkt var under ſærlig Omtale i Landſtinget ved Sagens tidligere Behandling og ganſte ſærligt i det da nedſatte Udvalg, men at dette Udvalg, ſkjøndt det blev tilbudt at præciſere Udtrykkene i den Retning, hvori det nu er ſteet, ikke beſtomindre negtede at gaae ind paa den deri liggende Tanke, at Eieren ſkulde have det i ſin Magt at abandonnere ſin værdiløſe Sandflugtſeieendom. Jeg haaber efter den ærede Landſtingsmands Udtalelſe, at dette Punkt ikke mere ſkal frembyde nogen Vanſkelighed for Lovens Fremme. De enkelte Punkter, der bleve berørte af den førſte Landſtingsmand for 11te Kreds (Nielsen), ere ſo, da han iøvrigt i det Hele fuldstændigt ſluttede ſig til Lovudkaſtets Tanke, af mindre Betydning. Jeg troer, at enkelte af de Vink, han gav, med megen Nytte ville kunne tages tilfølgende ved Endringsforſlag til Sagens 2den Behandling, da enkelte Udtryk i Lovudkaſtet muligviis nok kunne miſforſtaaes. Jeg kan derimod ikke tiltræde hans væſentligere Ankepunkter imod Lovudkaſtet, navnlig forſaavidt de gik ud paa, at der ved ſamme ſkulde være lagt for ſtor en Byrde paa Communen, det vil ſige paa Communen ſom ſaadan + de enkelte Beboere i den. Jeg troer i Virkeligheden, at $\frac{1}{3}$ af den ſamlede Udgift ikke kan ſiges at være for meget forlangt af den Commune, ſom ikke blot nærmest er intereſſeret i at beſtyttes imod Sandflugtens Udbredelſe, men ogſaa i at indvinde nyttige Arealer iſtedetfor de hidtil værdiløſe. Med Henſyn til et andet Punkt, ſom den ærede Landſtingsmand ogſaa